596/00

Den 13. juni 2000 blev i sag nr. 51.896:

xxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Tryg i Unibank
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring 2 i Tryg-Baltica Forsikring, Tryg i Unibank, klager over selskabet afvisning af at yde erstatning for nogle stjålne smykker samt over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for et Georg Jensen stålur.

Af klagerens skadeanmeldelse fremgår, at hun fredag den 6/8 1999 skulle overvære affyring af fyrværkeri. Klageren havde haft sin taske med sig, og i tasken lå bl.a. smykkerne og Georg Jensen uret. Der havde været mange mennesker den pågældende aften, og klageren var bl.a. blevet skubbet under noget tumult. Mandag den 9/8 1999 havde klageren opdaget, at uret og smykkerne var væk. Klageren havde købt Georg Jensen ståluret den 3/3 1988, og nyværdien er 7.250 kr.

Klageren er sikker på, at tyveriet skete den 6/8 1999, mellem kl. 23.10 og 23.30. Af politikvitteringen fremgår, at gerningstidspunktet er fra torsdag den 5/8 til fredag den 6/8 1999.

Selskabet finder, at der er tale om simpelt tyveri og har afvist at yde erstatning for de stjålne smykker, der anses for at være særlige private værdigenstande. Selskabet yder

forsikringsdækning for uret, der anses for at være almindeligt privat indbo, men gør gældende, at der på grund af alder og brug mv. skal foretages fradrag i erstatningen. Selskabet har herefter opgjort erstatningen til 60% af nyprisen, og efter at have fratrukket selvrisikoen på 2.030 kr. har selskabet udbetalt 2.320 kr. I selskabets skrivelse af 13/9 1999 til klageren hedder det bl.a.: "Der er tale om et Georg Jensen Bøjleur købt d. 3. marts 1988. Uret er dermed 11½ år gammelt. Vi har ved henvendelse til Georg Jensen fået oplyst, at levetiden for uret er 20-25 år. Der skal derfor ske en nedskrivning af værdien, som vi skønsmæssigt har nedskrevet med 40 procent, svarende til forholdet mellem alder og levetid. Selvom uret har set pænt ud og har fungeret upåklageligt, skal der altså ske en nedskrivning af værdien, da uret alligevel vil være udlevet om 8½ til 13½ år. De bliver dermed stillet ligesådan som før tyveriet. Hvis De fik værdien af et nyt ur, ville De blive stillet bedre."

Klageren afviser, at urets nytteværdi var væsentlig nedsat før skaden, og finder, at selskabet ikke er berettiget til at foretage fradrag i erstatningen. I klageskrivelse af 28/11 1999 til nævnet hedder det bl.a. vedrørende uret: "Jeg selv og guldsmeden har talt med Georg Jensen. Til os kunne de ikke oplyse noget om urets levetid, de kendte kunder der havde købt uret i 1967, disse ure gik stadig upåklageligt. Uret er unikt og som De kan se i kataloget et verdensberømt ur. ... Jeg tror ganske enkelt ikke på, at Georg Jensen skulle have oplyst en levealder på 25 år. Et ur af den kvalitet er en engangsinvestering for livet."

Klageren fastholder også erstatningskravet vedrørende smykkerne.

Over for nævnet har selskabet i skrivelse af 14/12 1999 anført: "Tyveriet må, iflg. kunden, være sket om lørdagen under tumulten ved fyrværkerifesten, men hun opdager først om mandagen, at smykker og ur er væk. Tyveriet er ikke sket ved indbrudstyveri, ran eller røveri – og smykkerne (særlige, private værdigenstande) er derfor desværre ikke dækket af forsikringen. Erstatningen for bøjleuret, som vi har opgjort til 60% af et tilsvarende urs værdi, er dels begrundet i, at vi fra firma Georg Jensen har fået oplyst en gennemsnitlig levetid på 20-25 år på den pågældende type ur, dels i at der over årene dog vil ske et vist slid på urværket, hvilket vil forringe den tilbageværende nytteværdi for kunden. Se nærmere herom i vores brev af den 13. september."

Af Familiens Basisforsikring fremgår bl.a., at forsikringen dækker indbrudstyveri og simpelt tyveri, jf. punkt 4.7, samt røveri, overfald m.v., jf. punkt 4.8. Særlige private værdigenstande, f.eks. smykker, dækket ved indbrudstyveri og røveri, overfald mv., jf. punkt 4.8, men ikke ved simpelt tyveri.

Af forsikringsbetingelserne fremgår endvidere: "**7 Erstatningsopgørelse.** ... Selskabet kan vælge mellem følgende måder at erstatte tabet: ... 7.1.4 I øvrigt udligne det lidte tab kontant. ... For genstande, der er **mere end 2 år gamle,** købt som brugte eller i forvejen beskadigede, fastsættes erstatningen til genanskaffelsesprisen for tilsvarende nye genstande med rimeligt fradrag for værdiforringelse som følge af alder, brug, nedsat anvendelighed eller andre omstændigheder. Fradrag som følge af alder eller brug m.v. gøres dog kun, såfremt nytteværdien var væsentligt nedsat før skaden."

Nævnet udtaler:
Efter nævnets praksis anses tyveri kun for at være ran, når forsikringstageren eller andre har bemærket, at gerningsmanden tog det stjålne, har set ham være i besiddelse af det, da han forsvandt, eller har bemærket særlige omstændigheder ved tyveriet.

Klageren har ikke bemærket tyveriet, men opdagede den 9/8 1999, at smykker mv. var væk. Ifølge klageren skulle tyveriet angiveligt have fundet sted i løbet af ca. 20 minutter den 6/8 1999. Nævnet finder, at tyveriet ikke kan anses for ran, hvorfor det ikke kan kritisere, at selskabet har behandlede det passerede som simpelt tyveri. Smykker, særlige private værdigenstande, jf. punkt 3.4 og 4.7, er ikke dækket ved simpelt tyveri, og selskabets afvisning af at yde erstatning for smykkerne er således i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne.

Det fremgår af forsikringsbetingelserne punkt 7.1.4, at der gøres fradrag i erstatningen, såfremt nytteværdien på grund af alder, brug, nedsat anvendelighed eller andre omstændigheder er væsentligt nedsat.

Vurderingen af, om en genstands nytteværdi er væsentligt nedsat, er ikke alene en vurdering af genstandens nytteværdi umiddelbart inden skaden. Efter nævnets praksis godkendes, at selskaberne foretager fradrag for alder og brug m.v. under henvisning til, at genstandens forventede restlevetid nedsætter den fremtidige nytteværdi.

Nævnet finder efter de foreliggende oplysninger at måtte lægge den i sagen oplyste levetid for Georg Jensen ståluret til grund. Når denne herefter sammenholdes med, at uret var ca. 11 år og 5 måneder gammelt, finder nævnet, at urets nytteværdi var væsentligt nedsat på tyveritidspunket i august 1999. Selskabet er således berettiget til at foretage fradrag i genanskaffelsesprisen for alder og brug m.v. Nævnet finder ikke at kunne kritisere størrelsen af det af selskabet foretagne fradrag.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand